

CSURGÓ ÉS VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági — hetilap. Megjelenik minden vasárnap.

A „CSURGÓI TAKARÉKPÉNZTÁR RÉSZVÉNYTÁRSULAT” ÉS A „CSURGÓI SEGÉLYEGYLET” HIVATALOS KÖZLÖNYE.

<p>ELŐFIZETÉSI ÁR: Egész évre 8 korona. Félévre: 4 korona. Negyedévre: 2 korona. Egyes szám ára: 20 fillér.</p>	<p>Felelős szerkesztő: Dr. JÜNKER ELEK. Főmunkatárs: ENGL GUIDÓ ISTVÁN.</p>	<p>KIADÓHIVATAL: Vágó Gyula könyvsajtója, hova az előfizetési díjak és a hirdetések küldendők A hirdetések jutányosan számítjuk.</p>
---	---	--

Alleluja! Alleluja!

A „Csurgó és Vidéke” számára írta

Csiky Lajos

debreceni theol. akad. tanár.

Alleluja! Alleluja!

Magasztaljátok az Urat! Diesérjétek az urat, mert jó, mert mindörökké megmarad az ő irgalmassága.

Zendüljön fel az ének templomainkban; zugjon a zeneszerek királyának, a fölséges orgonának bűgő hangja; oltárfüstként szálljon-szálljon a magasba az imádság illatozó árja; hirdesse a hithirdetők ajka az Isten vigasztalásának drága evangéliomát; üljön ki a derű arcainkra, szűnjék szánkban a panasz, muljék el tőlünk a jajszó: mert ünnepet ül most a keresztyén világ, vidám ünnepet ül.

Elérkezett a szép, a piros pünköst ünnepe!

Elszálljunk-e lélekben a Sion hegyének városába, a szent Jeruzsálembe, hogy benézzünk ama ház ajtaján, hol pünköst napjának elérkeztevel a menybe már fölszállt Jézus tanítványai „valának mindnyájan egy akarattal együtt”? Hallgassuk-e az aláradó, sebesen zúgó szélnek zendülését, s keressük-e ama kettős tüzes nyelvek lángja lobbanását,

melyek ülnek a tanítványokon? Beálljunk-e a csodálkozva hallgató gyülekezet soraiba, hogy a lángszavu Péter apostol szavaiból hitet, lelkesedést merítsünk mi is, s hozzá csatlakozzanak ama háromezer lélekhez, kik megtérvén és megkeresztelkedvén, megalapították az első keresztyén gyülekezetet, s ezzel önmaguk tették az alapját annak a legnagyobb világhatalomnak, mely az égből szállott alá, mely az égbe ment, melyet keresztyénségnek nevezünk?

Nem; hagyjuk mi ott a pünkösti csodaesemény színhelyét. Avatatlan szemmel ne igyekezzünk betekinteni az isteni rejtelmek fátylai mögé.

Elég ezt hinnünk és tudnunk, hogy alászállott a földre Istennek Szentlelke. Elérkezett az időknek amaz áldott teljessége, melyet Isten elvégezett az emberiség számára.

Krisztus tíz nappal azelőtt mennybe szállott már, s elmúlt a pünköst előtti vasárnap, az „árva vasárnap” is, melyen nem volt már a földön az idévezítő Jézus, s nem szállott még le a földre a vigasztaló Szentlelke, s árvaságban állott az élet kenyere s a vizek forrásai után epedő emberiség.

De megtörtént a pünkösti csodaesemény: az élet feltamadt, alászállt az égből Istennek Szentlelke, s az ál-

landó Szentháromság a maga teljességében kinyilatkoztatta magát.

Alleluja! Alleluja!

Az első pünköst ünnepével született meg a keresztyénség. Belépett vele az embervilág életébe egy diadalmas nagy elv, mely világhatalommá nőtte ki magát az idők folyamán.

Kétkeddel tán ebben a mondásban, ennek a mondásnak az igazságában?!

Művelt ember vagy, tanult ember vagy, ki sokat láttál, sokat olvastál, sokat tudsz.

Jer ki velem a csapongó gondolat röpke szárnyain, jer ki velem egy föld körüli uton. Szemedet tartsd nyitva; forgatagos utunkon nem fogsz bizonyára elszédülni.

Nézz le itt a földre, hol élet, mozgás, szorgos tevékenykedés pezseg mindenütt, itt úgy látszik, virágzik a tudomány, fennlobog a művészeti érzék lángja, a kereskedelem és ipar átszövi ezer és ezer karjával az állami társadalmi élet óriási élettestét, a földmívelő emelt tekintettel nézve az égbe az áldott anyaföldet nehéz munkával gondozza. Itt az állami életet jól alkotott törvények szabályozzák; az egyház templomokat emel, melynek keresztje, melyeknek csillaga áldó fényt sugároz; a családi élet szentélyében

A „CSURGÓ ÉS VIDÉKE” TÁRCAJA.

Pünkösdkor.

Ugy állok itt a zúgó rengetegnél,
Mint templom küszöbén az üdözött . .
Ezernyi megtört vággyal a szívemben,
Ezernyi bus emlékeim között.
A sivatagban kóboroltam eddig,
S hol megpihenjek — árnyat nem lelek
Gyönyör fölül álmotam éjszakáinként,
S ha jött a hajnal — búra ébredék.

A kelő nap pajzánkodó sugára
Virágra, fara csókokat vetit . . .
Majd lágy pacsirtadal zendül az ágon,
S az erdő fényvel s dallal megtelik.
Mint hogyha lelke vóna rengetegnek,
Zsibongása fohászba oivadott . . .
S mint hogyha sirna szent imája közben,
Ugy pergeti a gyöngyös harmatot.

Ily szépnek még nem láttam a virágot,
S ily büszkenek sem még a lombos fát,
Pacsirtadal nem zengett soha szebben,
S nem hallek még ily fönséges imat.
S nincs erőm, hogy e szentelybe lépjek
Hogy megzavarjam az áhitatot.
Üde virágot gyilkolón letepjek
S elvonjam tőle lelkét: a napot.

Láng Jenő.

A Cake-Walke bevonulása.

vagy:

Szép leányok kongresszusa.

vagy:

A képezdei majális.

— a „Csurgó és Vidéke” pünkösti száma részére írta és a csurgói aranyifjúság figyelmébe ajánlja —

Bob herceg.

. . . Ámde egész Belső-Somogyban
Nincs több oly ablak, mint ahonnan
A legszebb rózsaszál virít,
A legszebb rózsaszál virít . . .

Aki azt hiszi, hogy ebből a sok cimből valami okos dolog sül ki, annak maris ajánlom, hogy tegye le ezt az újságot. De epen mert előre is tudom, hogy valami bölcset összehozni keptelen vagyok, jónak láttam a fenti címeket díjmentesen adományozni. S a t. ovasó azonnal tisztában van vele, hogy itt nem holmi szabványos referadaró, hanem inkább amilyen nyareji idyllírói van szó, melynek alanyi tárgyat hetvenhárom habos ruhájú leányzó és járulékal képezik.

Ugyan kerem, legyünk csak őszinték. Ki tudna hidegvérrel forgatni a pennát, ha arra a diadalmas hadseregre gondol, mely

igen gyakran exlexes állapotba kergeti a férfivilágot, annélkül, hogy ezért tiltakozó me-etingeket tarthatnának. Márpedig a f. hó 23-iki majálisnak, — mely egyébként szabad gőzfürdőnek is beillt, — ez a féltelmetes gárda adta meg a jelentőséget, ami bájos mosolyokban, puha kezesorításokban és le-sújtó tekintetekben jutott kifejezésre.

Hogy azonban elfogultsággal ne vádolhassanak, tárgyilagosságomról már jó eleve gondoskodtam.

Nem táncoltam senkivel. S így senki sem foghatja rám, hogy részrehajlásból beszélék. Hogy azonban ezzel a cselekedetemmel az egész hölgykoszoru jóindulatából számkivettettem, azt — sajnos — már eddig is tapasztalnom kellett.

Most persze az következnék, hogy hibámat jóvá téve, kiengeszteljem haragosaimat. De azt legjobb akaratom mellett sem tehetem, mert ha valamennyit megdicsérem, az nem fog tetszeni egyeseknek, kik az oroszlaúrész a maguk számára vindikálják. Ha pedig egyeseket választok ki elismerésem tárgyául, úgy a mellőzöttek még csak akkor lennének igazi ellenségeim.

Legjobb tehát az egyenes út, mely a Korona nagytermébe vezet, minthogy az időjárás miatt nem lehetett a szabadban megtartani a csurgói áll. tanítóképezde ezidei majálisát.

FERENCZ JOZSEF KESERÜVIZ

AZ EGYEDÜL ELISMERT, KELLEMES ÍZŰ TERMÉSZETES HASHAJTÓSZER.

mindenkinek megvan a maga joga nemcsak a maga kötelessége, hogy élesztgesse ott a tartás égő lángban a szeretet szent tűzét.

— Nézz le itt a földre, — láttad a keresztyén világot, láttad a keresztyénségnek az embervilágra, az emberlélekre való hitását.

De nézz le amott is a földre. Kietlen ridegség, bántó homály; csak a testiért, csak a legszükségesebbekért küzködő ösztön; tétlenségben elpusztult akaratlanúság, sivár egykedvűség; a templomok helyén sokszor vágószínek, a lélek áldozata helyett oktalan állatok levágásában fájdalom-okozta állat bögésében lélektelen, testi áldozat; élet szentély nélkül, Isten nélkül, bizalom nélkül, remény nélkül, szeretet nélkül, — sötét kép az nagyon, ne időzzünk előtte sokáig.

De ha alánéztél röptödben a képre mégis megláttad azt, hogy milyen az emberiség állapota ott, hol nem ismerik még a keresztyénséget, hova a püri-kösti Szentlélek erejének sugározó fénye nem juthatott még el.

Rousseauról, a 18-ik század e szellemi óriásáról, egyáltalában nem lehet mondani, hogy ő túlságosan kedvezett volna a keresztyén eszméknek. És mégis egy helyen így nyilatkozott: „Ha mindenki tökéletes keresztyén volna, akkor minden egyén teljesítené a maga kötelességét; a népek engedelmeskednének a törvényeknek; a hatóságok romlatlanak volnának s egy ilyen államban nem volna semminemű hiábavaló fényezés.”

Es hogy mindezek így vannak, azt mi az első pünköszt-ünnepen állászállott, keresztyénséget megalapított Szentlélek Ur Istennek köszönhetjük. Alleluja! Alleluja!

A hónapos vásárok véglegesítése.

(lex.) Olvasóink bizonyára emlékeznek még rá, hogy az elmúlt ősszel képviselőtestületünk elhatározta, hogy minden hó első keddjén állatfelhajtással kapcsolatos vásárt tart.

Ez a majális volt az idén az első fecske — nálunk. Igaz, hogy a többi gyors egymásutánban jön utána, de ez nem változtat a dolgon. A jó képezdészek igyekeztek a lombos fakért zöld galyakkal kárpótolni a közönséget, de a hús esti szellőt nem lehetett odavarázsolni a pokol, jobba mondva gőzfürdői atmosféra helyett.

A nagyterem leírását ezuttal mellőzöm, hisz ez amúgy is csak ismétlése volna a már annyiszor elzengett frázisoknak. Annyit azonban mégis konstatálnom kell, hogy mikor úgy fél tíz tájban beléptem a „meleg” bazinba (még mindig a gőzfürdő jár eszembe) egy talpalatnyi hely sem jutott már fájós lábaimnak s így hamarosan elpárologtam a „hideg” osztályba, hol csupa „léhütőt” találtam.

Eközben már a rezgőpólkát járták oda-benn a táncosnők még egyre érkeztek. Igazán kin lehetett táncolni, pedig az a sok vidéki lány nem azért jött ide, hogy petrezselymet áruljon a pletykabörzén. Boesánat ez elnevezésért, de szentül megvagyok róla győződve, hogy ezen az éjjelen több tracsot tárgyaltak, mint máskor hat hónap alatt.

De ni csak, mi az ottan? Egy kék-fehér ruhás hölgyike kifelé fordulva s táncosnőknak hátat mutatva ugrándoz ide-oda, merész íveket csinálva, hol jobbra szalad, hol meg balra iramodik neki s fölfelé tartott kezekkel táncosával együtt nagy feltűnést kelt. Szerecsémre mellettem állott egy képezdei

A vásárok tartását októberben meg is kezdték, s azokat a vásároló közönség várakozás ellenére is szép számban látogatta, midőn a miniszterium a vásárok tartását betiltotta azzal az indoklással, hogy a városnak ilyen vásárok tartására engedélye nincsen.

Képviselőtestületünk ekkor felirt a miniszterhez s hivatkozott még a Bach-korszakból származó engedélyre és tarifára, egyúttal pedig a végleges döntésig a tiltó határozat felfüggesztését kérte, amit a miniszter meg is tett.

A napokban végre megérkezett a miniszter végleges döntése, mely ezen vásárok tartását — szerzett jogokra hivatkozva — megengedi. Így tehát ezek a vásárok állandósulni fognak, ami városunknak nagy előnyére szolgál.

Idővel a város legalább is évi 2000 koronával többet kap a helypénzszedési jogért, a forgalom tetemesen emelkedik, a vidéknek mindinkább szorosabb gőcpontjává fejlődik s az iparosok és kereskedők válságos helyzete is javulni fog.

Most, midőn a régóta vajdó ügy dűlőre jutott, őszinte elismeréssel üdvözljük országos képviselőnket, aki szeretettel karolta fel ezt az ügyünket is — továbbá járásunk főszolgabíráját, aki hatáskörében elősegítette a kezező döntést, — valamint képviselőtestületünket is, ahonét ez az életre való eszme kiindult.

Ez is fé yes tanúság arra, hogy összehatartó együttműködéssel mindent elérhetünk!

Miért dalolsz

Miért dalolsz mindig fájdalomról?
Miért panaszdalod minden sora?
Még ifju vagy — már is boldogtalan?
Milyen lesz akkor élted alkonya?

Miért vágyasz egy boldog, szebb hazába
Ahol nincsen szenvedés, nincs bánat.
Mit kiszínezett eléd a képzelet,
Azt ott te mind feledni vágyod.

Azt hiszed te, boldogság vár ottan!
Irt lelsz te ott fájó sebeidre
Feledve lesz a mult — elfeledve
Ha elmész a messze idegenbe! . . .

Ne hidd mindazt, mit eléd varázseit,
A képzelet, a csalfa délibáb
Dalolj! Dalolj mindig boldogságról,
Ez visszahozza lelked nyugalmát,

Haller Irén.

Első zongoradram.

— A „Csurgó és Vidéke” számára írta —
Kenese Hulda.

Este van, Egész sötét már a szoba — minden csendes, és én itt ülök szokásos helyemen a zongora előtt. Az ablak nyitva, és a csillagos ég fénye ott játszik a billentyűkön — helyettem. Önkéntelen hátradőlök székekben kimerülten a játéktól és az ablakon kinézve élvezek A nyulánk felhők mint megannyi piruló kis tündérek nekitámasszkodnak az ég kárpitjának, lesütik puha szempilláikat a szereelmes hold égető kacintásaira. Amott egyik éppen kedves bájjal gyors röptében homlokou csókolta az incselkedő ifjut, amott pedig egy hamis felhőcske haragot szünelve néhány pillanatra a kárpit mögé bujt, de a hold magasabbra száll és bekandikálva a kis duzzogóhoz egy meleg esőkkal ismét előhívja.

Amint így elmerengek, megjelenik lelki szemeim előtt egy megkezdett kis koszoru a mult emlékvirágaiból fonva, melyek mindegyike hol egy kedves vig, hol pedig egy édes vagy szomorú eseményt rejt szirmai alatt. Majdnem letelején a koszorucskának van egy szál nefejejt. Égszínkék levélkei idézik emlékezetembe első zongoradramát és ók okai annak, hogy ismét irok.

Pünkösdvásárnap volt akkor is. Az egész falu ünnepi színt öltött és mi a verandáról szemléltük a templomba siető tarka csoportokat. Egyszer csak a kapu felől kis körmenetfelét látunk bevonulni a kertbe Középen lépdelt egy nagyobbacska leány fehér ruhában kezében néhány szál pünkösdi rózsával, fején koszoru négy hosszú szalaggal, melynek végeit négy kisebb leánya fogta, szintén fehérben, virágleveleket szórva előtte. Ő volt a pünkösdi királynő. Azon a vidéken szokásban volt pünkösdkor ily módon házakhoz járni, mint karácsonykor a betlehemesek teszik. Odaérve hozzánk meg álltak s elénekelték a régi népdalt:

Nem anyától lettel,
Rózsafán termettél,
Piros Pünkösdi napján
Hajnalban születted.

Orcáid rózsái
Ha közel volnának,
Égő szívem mellé
Tűzném bokrétának.

A pünkösdi királynő gyönyörű kis leány volt és igen szépen énekelt; csak később láttuk és hallottuk, hogy szegényke teljesen vak és árva. Miután vége volt a

rendes tanár, akitől mindjárt meg is kérdeztem, hogy mi légyenez? Ceppedli, avagy hopszpolka? De bizony nem kaptam rá feleletet s így be kellett érnem a pusztá sejtellemmel, hogy ez alighanem az a híres *cake-walke* magyarul *kék-vők*, amely — úgy látszik — ápol s eltakar.

Sokáig néztem, hogy eltanuljam a mozdulatokat, de nem sikerült. Mikor már azt hittem, hogy most balra-át lesz, akkor éppen egy hatalmas hátrafejlődés következett, de nem is törtem sokáig rajt a fejemet, elég volt nekem annyi is, hogy felvirradt végre a dicső nap hajnala, melyen ez a hírhejt tánc nálunk bevonulást tartotta. Egyik szőke nympha azt sugta ugyan a fülemben, hogy ez nem is a kék-vők, mert az egészen másképp megy, de mikor arra kértem, hogy mutassa be az igazit, hát megharagudott. Hja, ilyenek a mai lányok.

Epen jó, hogy a leányokról van szó. Mikor úgy végiglegettem szemeimet rajtuk, szinte megsajnáltam őket, hogy csak olyan kevés fiatalember van Csurgón. Uramfia, hetven leány és hét fiatalember! Vagyis lezjobb esetben is csak 10⁰/₁₀ je mehet férjhez.

De azért ne tessék ám azt gondolni, hogy szegény jó kis leányok férjhezmenési, gondolattal jöttek fel ide. Ez ellen én is erősen tiltakozom. A férjhezjuttatási animus csak a jó nénikben leledzik, akiknek minden szabd, még a leányok eldiesérése is.

Hanem azt meg kell hagyni, hogy mintha csak kiválogatták volna őket. Egyik szebb a másiknál. A nagymamák persze ezen nem is csodálkoznak, mert Somogy jó buza-termő föld, s a szép leány ettől elválaszthatatlan fogalom. Ugy látszik van is benne valami. A kedvességéről ismeretes tanfőlygelyő ur, a ki Kaposból lerándult ez alkalomra hozzánk, szintén osztotta ebbeli nézetemet.

Hütelenné lennék azonban lapunk nevéhez és szelleméhez, ha meg nem hajtánám fejemet a „Vidéke” előtt. Ez ugyan se nem férfi, se nem asszony, de mégis elmaradhatatlan hitestársa „Csurgó”-nak s kettőjük között csak az „és” szócska képezi a spanyolfalat. Persze az életben már más a spanyolfal Csurgó és a vidék között, nem egyebb t. i. a nagy távolságnál s a vonatok kedvezőtlen menetrendjénél.

Ezuttal azonban a jó vidékiek alaposan kitettek magukért, berukkoltak hatalmas számban. Hogy ezt okosan tették, azt felesleges is említeni, akármelyik helybeli cukrászda megmondja.

Hogy a szépségek melyik táborban voltak túlnyomó számmal? A helybeliek, vagy a vidékiek között, arra csak a sajtóügyi vizsgálóbíró előtt felelek, de ott is kijelentem hogy csak a felsőbb parancsnak engedelmeskedtem.

A növendék-rendezőik szívességének köszönhetem, hogy a jelenvolt hölgykoszoru kedves névsorát — az ő összeírásuk hiányá-

dálnak és kiki kapott valamit, elmentek, kivéve a vak kis lányt, a pünkösdi királynőt, kivel legnagyobb örömről egész délután játszhattunk. Még most is előttem van e szép vak kis leány csodás alakja. Vaksága kifolyásaképp, mely nem engedte résztvenni hasonkorú szórakozásaiban, bizonyos melancholikus árny regett állandóan arcocskáján, még ha mesolygott is. Mindig kissé előre nyújtott karokkal járt, mintha szavalna és oly szépen tudott mesélni csodás tündérregeket az ósötét lelki világának hatalmasabb, titokzatos fantáziájával küönös misztikus gesztusok kíséretében, és én fé lélek csodalattal hallgattam és szerettem őt. Elő is hoztam minden játékszeremet és a legújabbban kapott kétoktávós kis játékszongorát is és ő mindent megtapogatva bámulatosan tiszta képet alkotott magának azokról. Mindnyájuknak legjobban tetszett a zongora, s azért elmentünk a nagy diófa alá, melynek tövében én leültem a kis hangszerelem, míg ő állva maradt átkarolva egyik karjával a mögöttem levő fatörzsöt, a másikkal pedig enyhén kísérte, edesem mélytűtéve ezáltal a dal hatását. Ő énekelt a éna a kis zongorán igyekeztem visszaadni a dalt az ő utmutatása szerint. Töle tanultam meg aznap délután a két régi-régi magyar nótát: „Kék ne felejts” és „Hullámzó Balaton tetején.” Oly hamar köszöntött be az est és mi érzékeny bucsút véve egymástól, szomoruan ballagtunk a kis kertajtóig, a meddig elkísérnem szabad volt — azóta többé nem is láttam.

Szomszédunkban lakott egy orvos, ki megismerte később és megsajnálta a különböző okos kis leányt és teljes erejével arra törekedett, hogy a kis leányt a vakok intézetébe helyezze de hogy miért nem történt meg — elmesélte az árva vak kis leány erőszakos, durvalelkű nagybátyja — a terv mindig csak terv maradt, pedig az érzékeny lelkű kis vak leány látható örömmel távozott és tanult volna. Mint később hallottam az illető orvos Berlinben telepedett le, a vak kis leányt pedig egy vándorló német komédiáscsapat vitte magával, bebeszélve az öregnek sok-sok mindent, miből a vak kis leány csak annyit értett, hogy cifra ruháról, ékszerrel és szép arcáról van szó. Azt mondták neki, hogy megy, hát ment. A komédiás csapat idővel Berlinben is játszott néhány előadással, holmi kultúrasi korcsában, ugyanakkor midőn az említett orvosnak a német császártól nyert kitüntetésére alkalmából mindenki gratulált. A számos névjegy s levél között talált egy gyűrűt kopottas kis névjegyet is e néhány szóval: „Egy kis sötétséget emelni fényét. A kis vak leánytól.” Mikor e kis kártya címzetthez jutott, a nyomorgó komédiás már megszökött csapa-

tával. Vajjon énekel-e még e vándor komédiásoknál az én kis tanárnóm — s gondol-e néha reám és első zongoráramra, mit töle vettem? . . .

Késő este, éjjel van, s én még mindig itt ülök a zongora előtt. Az ablak csukva és a csillagos ég fénye helyett — én játszom a billentyűkön. Ugy tűnik, mint egy régi kedves mese, midőn újra elzongorázom a nótát, mint akkor a diófa alatt: „Kék ne felejts, kék ne felejts”

H i r e k

— **Szelestey Károly** m. kir. csendőrezredes székesfehérvári csendőrkörületi parancsnok a vaskoronarend lovagja, mult vasárnap f. hó 24-én városunkba érkezett, az itteni csendőrség megtekintésére és a szakának teljes meglegedését fejezte ki. Hétfőn az éjjeli vonattal visszautazott Székes-Fehérvárra.

— **Hivatalos látogatások.** A mult hét, úgy látszik a hivatalos vizsgálatok illetve látogatások hete volt, mert, mintha csak összebeszéltek volna, majdnem egy időben voltak itt különböző hivatalok felülvizsgálói, ellenőrzői. — **Kulin Lajos** kir. ügyész, az ügyészségi megbízott és helyettesének ügykezelését és a helybeli fogházat vizsgálta meg. **Kedacic Károly** pénzügy igazgató az adóhivatalnál tartott rovincsolást. **Dr. Gulyás Ferenc** kir. tanfelügyelő a tanítóképző IV. évfolyam növendékeinek vizsgálatán volt jelen. Hogy mindegyik meg volt elégedve a hozzátartozó hivatalokban talált renddel azt talán fölösleges is mondanunk.

— **Halálozások.** Nagy veszteség érte a kaposvári kir. törvényszéket. **Havas Jenő** kir. törvényszéki bíró f. hó 22-én Kaposvárott hirtelen elhunyt. A deli férfikorban levő erőteljes férfiú kedvelt egyéniség volt nemcsak kártársai előtt, hanem az egész kaposvári társadalomban is. A kintnő s huzmanus és minden jóért, szépjért lelkesedő embert óriási részvét mellett f. hó 24-én helyezték örök nyugalomra.

— F. hó 20-án **Paizs Mihály**, volt atádi, később barcsi ügyvéd halt meg szívizéhdésben. Halálát özvegyen kívül 7 gyermeke siratja. A mélyen sujtott család iránt me-

gyeszerre nagy részvét nyilatkozott meg az ismerősök körében.

— **Zászlószentelési ünnepély.** A marcali önkéntes tüzoltó-egylet, ez évi június hó 21-ik napján a somogyvármegyei tüzoltó szövetség Marcaliban tartandó évi rendezés közgyűlése alkalmával zászlószentelési ünnepélyt rendez. Zászlóánya: **Sárvári és Felsővidéki Gróf Széchenyi Andor Pálné ömeltésége.** Az ünnepélyre tüzoltótestületeket, azok veduőkeit, pártoló és támogató tagjait bajtársi szeretettel meghívjuk. **Lehner Vilmos** e. elnök. **Dr. Névy Zoltán** titkár. **Pataki Ignác** parancsnok.

— **Nyári mulatság.** A porrogi önk. tüzoltótestület folyó évi június hó 1-én **Varga János** nyári mulatságot rendez. Kezdeté d. u. 2 órakor. Belépti díj: személyenkint 20 fill.

— **Football verseny.** A kaposvári athletikai Club pünkösdi vasárnapján athletikai versenyekkel kapcsolatos football mérkőzést rendez. A versenyre megnyerte a club a budapesti ferencvárosi torna clubot, mely egyesület felkűldi kintnő csapatát, hogy a K. A. C. csapatával megmérkőzzék. A ferencvárosi torna club csapata az ezidei tavaszi fordulón magyar bajnoki csapattá küzdött fel magát, híres messze földön, gyönyörű összejátékáról s teljesen angol stílus passzjáról. A gazdag és változatos program a következő számokból lett úgyesen összeállítva: I. 100 yardos síkfutás. II. Magasugrás. III. Discos vetés. A ferencvárosi Torna club részére. IV. 220 yardos síkfutás, tételony verseny. V. Távolugrás. A kaposvári diákok részére. VI. Staféta futás 400 méterre. A K. A. C. és a F. T. C. 4-es csapatai között VII. Súlyemelés. VIII. Footballmatch a K. A. C. és a F. T. C. között. A versenyeket vasárnap este 9 órakor a Korona dísztermében társas vacsora fejezi be.

— **Halálozás.** **Badánthy Ignác** Kaposvári háztulajdonos, ki régebben 15 éven át járá-bíró-agunknál működött, mint telekkönyvezető, f. hó 20-án, élete 68-ik évében Kaposvárott elhunyt. Özvegye és leánya siratja hosszas betegség után bekövetkezett halálát.

— **Képviselőtestületünk** tegnapi f. hó 30-án rendkívüli közgyűlést tartott melynek több apró ügy elintézésén kívül, a lengyári telekre vonatkozó kölcsön felvételének módoszata képezte tárgyát. Jövő számunkban még bővebben foglalkozunk az egész tárgysorozattal.

— **A műkiállítás vége.** F. hó 24-én bezarultak a kaposvári műkiállítás kapui. A statisztikát most állítják össze, de előre is jelezhetjük, hogy a fényes erkölcsi sikerrel ugyanolyan anyagi siker fog járni. Az utolsó napokban Szigetvárról, Nagykanizsáról és Marcaliból ráudult be nagyobb csoport a kiállítás megtekintésére.

— **Követendő példa.** Visonta községben a **Lówy** családnak egy tisztes öreg tagját temették el a hó közepén. Az illetőnek rabbi hivatalos elfoglaltsága miatt nem jöhetett el a temetésre, mire a család az ottani ev. ref. lelkészt, **Máté Lajost** kérte fel gyászbeszéd ér ima tartására. **Máty lelkész** készséggel vállalkozott erre s ol megható imát és gyászbeszédet mondott, hogy a gyászoló gyülekezet szemében könnyek fakadtak. A felekezeti türelmeseknek ezt a dicserendő példáját annál szivesebben regisztráljuk, mert vidékünkön nem ez az első eset. Csak nemrégiben cselekedett hasonlóan **Nagy Lajos** esperes ur is s úgy látszik a jó példa mégis csak vonz.

— **Igazgatói pályázat.** A Dunántúli mezőgazdasági szeszgyárosok szeszfinomító részvenytársasága tudvalevőleg Nagykanizsán szeszfinomító gyárat létesít. A gyár-igazgatói állásra pályázat hirdettetett, melyre az ajánlatok Elek Ernő urhoz Nagykanizsára intézendők.

— **Népgyűlés Szigetvárott** F. hó 27-én tiltakozó népgyűlés volt Szigetvárott a katonai javaslatok ellen. Arra nézve azonban, hogy a kérvényt a képviselőház elnökehez küldötték, vagy pedig az országos képviselőjük vigye fel, nem tudtak megegyezni.

— **Pályázati hirdetmény.** A néhai báró **Tallian János** és báró **Tallian Dénes** által,

ban — nem közölhetem le. De talán jobb is — nekem. Így nem érhet az a veszély, hogy valaki tévedésből kimaradt s a segédaim nevével ellátott névjegyeket sem kell megrendelnie a lapok sajtókiadásának hivatalában. Viszont azonban fáj a szívem, hogy emlékezetemben hiányos a gárda s csak mulo ködfátyolképek ereszkednek alá a legújabbban nyert estapáción egytáin.

Igaz, hogy ha egy kedves kolleganóm-mel kevesebbet beszélgettam volna, talán most többet tudnék írni; de hát így van, ha olyanok találkoznak, akik eddigelé csak szellemileg ismerték egymást. De a felelősséget korántsem háritom ő reá, az marad a t. szerkesztő ur nyakán, miért bizott rám ily kényes feladatot.

A történeti hűség kedvéért fel kell említenem hogy a helybeli intelligenciából fel-tűnő sokan hiányoztak s hogy a bevétel aránylag nem volt valami busás. Node ez mellékes, a fő az, hogy vig jókedv uralkodott mindvégig s a ropogós csárdásokat nem győzte újrázni az örökké elégedetlen cigány-banda, amely még a „cigányvajdanak” is alig akart szót fogadni.

A négyesekben ezuttal nagy bőség uralkodott. Már szűnőre előtt kettő volt, hogy szűnőre után is ennyit jártak-e, azt én nem tudom megmondani, mert fél 4-kor már hazamentem. Akkor még javában folyt a tánc s a jó kedv tetőpontjára hágott. A szomszéd-vidékeliek már csupa muszájból is főnoma-

radtak, mert a vonatok 5 és 6 óra után indulnak, ahelybeli ifjúság ószinte öröme.

Hogy lefekvéskor sokáig nem tudtam elaludni, az megint nem csoda. Az én kedves ismerőseim kedvenc nótáimra egymásután bölgyesdőt jártak képzeletemben s a kecses komplementek után mindegyikük egy speciális sérelmmel állt elő. Valamennyiüknek megígértem, hogy az illető katalombereket nyilvános megrovásban fogom részesíteni, de ezuttal nem válthatom be ígérete-met, mert a képezdei és gymnasiumi iskola-szabályzat tiltja a növendékeknek a párba-jozást. Várom kell tehát míg az illetők kikerülnek a tanári felügyelet alól, addig pedig nem illenek bántani valakit, ha nem vehet magának érte elégtételt. Szó a mi szó, az első majálisunk jól sikerült. Hogy a rossz idő elrontja a szabadban való mulato-zást, azon nem is panaszkodom, hisz azt ősid ktől fogva megszoktuk. Különben is a mi urleányaink jobban szeretik a Koronai mulatságot, mert a sima padlón sikkesse-ben lehet bosztonozni, mint a homokos er-dei talajon. A papák zsebjeinek is kellemesebb, ha a fiakkerért kidobandó 6 korona megmarad a — jövő majálisra.

Hogy nekem mi kellemesebb, azt csak én tudom, de el nem árulom, mert Csurgón vagyunk . . .

És minden sarkon vannak házak
És minden házon ablakok . .

az 1897. évi XXIII. t. c. értelmében szervezett honvéd hadapród iskoláknál létesített alapítványi helyek e yike, a vonatkozó, alapító oklevél értelmében, az 1893/4-ik tanév kezdetén betöltendő lesz. A bemutatást Somogyvármegye közönsége a folyó évi augusztus havi évnegyedes közgyűlésen fogja gyakorolni. Felhivatnak tehát első sorban néhai vízeki Tallián Ignac generális ósapatól le származott és Tallián nevet viselő ifjak, másodsorban a Tallián nemzetség egyéb Somogyvármegyei családokhoz tartozó vagy ugyan máshonnan ideszármazott, de Somogyvármegyében hosszú időn át közmegelegedésre szolgáló megyei, vagy állami tisztviselők, kik gyermekük részére ezen alapítványi helyre igényt tartanak, hogy a m. kir. Honvédelmi Minister Ur 29841/XIV. 903. sz. pályázati hirdetménye értelmében (mely a Budapesti Közlönyben és Somogyvármegye hivatalos lapjában közzététetett: s ugy a járási főszolgabírák és kaposvári polgármesternél, mint az alispáni hivatalban is betekinthető) kellőképp felszerelt folyamodványukat Somogyvármegye alispáni hivatalához folyó évi június hó 25-ig mulhatlanul terjesszék be. Kaposvár 1903. május 15-én M a r alispán.

— **Műkevelői előadás.** A „Csokonyai Polg. Olvasókör” f. évi június hó elsején, azaz pünkösd második napján a Pittner féle nagy vendéglőben grf. Szechenyi István és Kossuth Lajos-szobrok javára színielőadással egybekötött zártkörű táncvigalmat rendez, mely alkalommal színpadra kerül a „Vörös sapka” eredeti népszínmű 3 felvonásában. Előadás kezdete este 8 órakor. Belépődíj: a három 1 sor k. 60 fill. a többi ülőhely 1 k, állókely 60 fill.

— **Halál a szőlőben.** Cserti Istvánt, kit általánosan Vak Gyura néven ismertek, mert mindkét szemére vak volt, f. hó 24-én halva találták a szőlőben. Bottal tapogatott mindig maga előtt, s így ment ki kedves tartózkodási helyére a szőlőbe, hova felesége utána szokta vinni az ebédet. Ez alkalommal is ő vitte ki ebédjét, melyet azonban az nem költöthetett el mert már halott volt. A megejtett orvosrendőri vizsgálat megállapította, hogy sem üngyilkosság, sem bűntény nem forog fenn, hanem szívizérlődés okozta Cserti István halálát.

— **Felülfizetések.** A tanítóképzői majálison felülfizettek: Dezső Lajos (Sárospatak) 4 kor. Hám Ferenc, Özv. Mátrai Boláné, Steiner József (Iháros), Kovács Gyula, 3—3 kor. Lipsitz Zsigmond, Vágó Gyula, Gerber Izidor, Szabó Antalné 2—2 kor. Bárány Gyula, Rhédei Ferenc (Iháros), Hajas József, Tarr Ferencné (Pécs) Takács Jánosné Gundi Géza (Atád), Hauptmann Antalné, Dr. Gulyás Ferencz (Kaposvár) Mátrai Gyula Fried Albert, Reményi Samu, Vanicsek József, Kalmár Ignácné Gulyás Kálmán Scheich János (Zákány) Majer Mihály Fischer Simon Gerócs Ferenc Nagy-János Dr. Kengyel Ernő Valent Imre Lovass Gyula 1—1 k, Váczy Antal (Kutas) 40 fill.

— **Szülői gondatlanság.** Felső Segeden f. hó 23-an Gerencsér József Mari nevű 11 éves leánykája fegyverrel való játszásnak áldozata lett. Apja ugyanis töltött vadászfegyverét a szoba sarkába támasztva tartotta melylyel a lányka, könnyen hozzáférhetvén, játszadozott, miközben az elsült és a lövedék koponyáját szétrombolta.

— **Gyufával játszó gyerekek.** A Bátor községhez tartozó Dolina pusztán Berg Józsi 5 éves és Kramer Mihály 6 éves gyerekek a szobából gyufát loptak és azzal tüzet raktak Denkiger háza végében. A lángok csakhamar átcaptak Denkinger házára és az teljesen leégett. A kár 560 korona.

— **A kaszárnyából.** A generális, inspicirung közben ráivall az egyik bakára, hogy olvasta-e a tegnapi hadparancsot, amit nyomtatásban osztottak szét a legénység között.

— Jelentem alássan nem tudok olvasni — felel a baka.

— Mégis csak borzasztó, hogy a huszadik században ne tudjon valaki olvasni — szörnyködik a generális.

— Jelentem alássan generális urnak, nem a huszadik, hanem a harmadik században szolgálok — vágja ki feszesen az önértzetes baka.

— **Furfanggal körített bornyupecsenye.** Új földesur tartá bevonulását egyik felvidéki uradalomba. A falusi tanító, tanítványával, enekkel és beszéddel fogadta. A földesur elismerésül két hatalmas bornyupecsenyét, sok burgonyát és vaját küldött a tanítónak a gyermekek megvendégléte céljából. A tanító megelőző ima után, legelőbb a burgonyákat találtatta föl. Aztán így szólt a gyermekekhez: „Gyermekek, itt vannak a burgonyák; de van bornyupecsenye is; az se rossz. A ki legtöbb burgonyát eszik, az kapja a legtöbb bornyupecsenyét. Rajta tehát! Egyetek, a mennyi jól esik!” A gyermekek valóságos halálmegvetéssel nekirontottak a sok burgonyának, úgy hogy újabb meg újabb tálakkal kellett behozni. Végre is ellankadtak a gyermekek a sok burgonya rágásban, mire a tanító feltalaltatta az illatos bornyupecsenyét. „Ki akar közlötök bornyupecsenyét?” Csaknem valamennyien hallgattak. „Nem tudok már enni — jóllaktam — husz burgonyát ettem meg!” így jajgatott egyik a másik után. „Ne szegyeljétek magatokat, kedves gyermekeim; még egyszer kérdzem, kinek kell bornyupecsenye? De ezuttal se jelentkezett senki. „Sajnálom!” jelenti ki röviden a falusi diplomata. „Az ebédnek most már vege. Hazamehetek!” Így maradt a furfangos falusi tanító két hatalmas bornyupecsenye hiánytalan birtokában.

— **A népszerűség titka.** Péda nélkül áll a népszerűség, mely ez idő szerint a minden irányban független és szókimondó Pesti Hírlap iránt városunkban és a vidéken általában megnyilvánul. Mióta e különben is kedvelt napilapunk minden sora napra azt igazolja, hogy sem kormány, sem egyetlen politikai párt, sem bármi néven nevezendő érdekszövetkezet, részvénytársaság vagy pénzintézet reá befolyást nem gyakorol, — népszerűsége rohamosan emelkedett, úgy, hogy ma már a vársvunkba érkező példányszám sokszorosán felülmúlja valamennyi más napilapét. Ezt, miut érdekes jelenséget, minden irigység nélkül konstataljuk, mert magunknak is örömlünkre szolgál, hogy az intelligens olvasóközönség úgy felkarolja ezt a minden irányban független, minden izében szabadelvű, demokratikus, szellemű lapunkat s lehetővé teszi neki, hogy az összes napilapokat felülmúló gazdag tartalommal s napról-napra oly terjedelemben jelenhessen meg, amilyennel csak pár évvel előbb is még a lapok ünnepi számai sem dicsekedhettek. A Pesti Hírlap valóban megérdemli, hogy ma lapjaink közt a legnépszerűbb és legelterjedtebb.

— **Vörösmarty-Album** Kulturmissziót teljesít a „Pesti Napló” mikor minden esztendőben, diszes, ingyenes ajándékokban közelebb hozza, a nagy közönség szívéhez a nagy, örökbecsű irodalmi és művészi akadá-sokat és azzal, hogy megösmerti, egyuttal meg is szeretteti a művészetet. Év-év után gyönyörű művészi ajándékokkal, ritka diszművekkel lepi meg karácsonyra olvasóit. A „Pesti Napló” ez a szó legnemesebb értelmében független, szabadelvű és szókimondó lap és most Vörösmarty-nak, a Szózat és a Vén cigány öserejű költőjének életrajzával egyben legkiválóbb alkotásait (Szózat, Szép Ilonka, Csongor és Tünde és számos más) foglalja diszes albumba és adja karácsonyra ajándékol. A Vörösmarty-Album a Zichy Mihály-Album alajában és nagyságában későszül és e tartamas diszkönyvet 20 nagy, több színben nyomott műmelléklet, továbbá 40—50 szövegkép fogja díszíteni. E gyönyörű könyvet karácsonyi ajándékol megkapja a „Pesti Napló” minden állandó előfizetője és díjtalanul megkapja mindama új előfize-

tője, aki egész éven át fél vagy negyedéven-kint vagy havonkint, de megszakítás nélkül fizet elő a „Pesti Napló”-ra.

Orvosi körökben már rég ismert tény, hogy a **Ferencz József keserűviz** valamennyi hasonló vizet, tartós hashajtó hatása és említésre méltó kellemes ízénél fogva, már kis adagban is tetemesen felülmúlja. Kérjünk határozottan **Ferencz József keserűvizet.**

Egy teljes finom hálósobaberendezés, többrendbeli finomabb és egyszerűbb butor, gyermekágyak és kocsik, teljes konyha és mosokonyha felszerelés, mindenféle berendezési tárgyak és ruhaneműek eladók. Bővebbet a kiadóhivatalban.

A SZERKESZTŐ POSTÁJA.

V. I. Az utóbbiak gyengék voltak. Talán majd június végén több ideje lesz.

R. S. Budapest: A könyvet megkaptuk, ismereteni és készölni fogjuk.

R. S. A bpesti üdvözlötet köszönjük. Hol marad a régi virtus?

Klea. Miért a hosszú hallgatás? Hisz már f. hó 12-én megadtuk a választ kérdéseire. Lehetetlen, hogy ne kapta volna meg?

H. I. Ezt is köszönjük. de bizunk az ígértben.

K. V. Bpest. Az anszót megkaptam. Amint jhalom, már tul vagy az Iberisen s ezért gratulálok a jó sikerhez.

Dr. X. A jövő számban hozzuk a vezércikket.

Helyek névsora Az összeállítás csak szombaton reggel kaptuk meg, amikor is már késő volt arra, hogy felhasználhassuk.

Hirdetések

Hirdetmény.

Vagyonbukott Büchler Mór csurgói kereskedő csődügyében a csődválasztmányának f. é. május 26-án kelt határozata alapján ezennel közhírré teszem, miszerint a tömeghez tartozó és a csődleltárban 1—302, 328—329, 335—337 és a pótleltárban 1—3 tétele számok alatt felvett, összesen 9744 korona 34 fillérre becsült férfi készruháik, férfi- és női felöltők, szövetek, fehérneműk, kalapok, cipők, nyakkendők, papírneműk, rövidárúk, fűszer, festék, vasedények, vasneműk bolti felszerelés és stb.-ből álló ingóságok, — (a 122 tétel szám alatti Mauthner-féle magvak tartály nélkül) — zárt ajánlati verseny-tárgyalás útján egy tömegben, készpénzfizetés mellett el fognak adatni az alábbi feltételek mellett:

1) A zárt ajánlatok 1000 korona bánatpénzzel ellátva nyujtandók be 1903. évi június 10-én déli 12 óráig Dr. Berger Samu kaposvári ügyvéd úr, csődválasztmányi elnöknel Kaposvárott.

2) Az ajánlatok elfogadása felett a választmány 1903 évi június 10-én határoz mely után azoknak, kiknek ajánlata el nem fogadtatott, bánatpénze visszafog adatni.

3) A választmány a beérkezett ajánlatok egyikéhez sincs kötve, és fenttartja azon jogát, hogy a beérkező ajánlatok közül szabadon válasszon, esetleg azokat mind visszautasíthatja.

4) A vételár nálam készpénzben fizetendő le az árak átvétele alkalmával, mely az ajánlat elfogadását követő 3 nap alatt eszközleendő.

5) Aki az ajánlat elfogadásától számitott 3 nap alatt az árakat nem veszi át, a bánatpénzt elveszti, és az összes ingók a mulasztó kárára és veszélyére újból elfognak adadni.

6. A leltárba felvett árak mennyiségeért és minőségeért a csótömög nem szavatol.

7) A vételi kincstári illetéket vévő viseli.

A csótleltár és az ajánlati uton eladás alá kerülő tárgyak (árak) 1903 évi június 4-én 5-én, 6-án, és 8-án délután 2—5 óráig Somogy-Csurgón a helyszínen közbenjöttöm mellett megtekinthetők

Kelt Somogy-Csurgón 1903 május 27.

Bauss Sándor

ügyvéd

mint vb. Büchler Mór
gyódtömögondnoka.

1773. sz. tkv. 1903.

Árverési hirdményi kivonat.

A csurgói kir. jbság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Nagy Antalné végrehajthatónak Balogh Imre végrehajtást szenvedő elleni 1053 kor. tokekövetelés és jár. ir. végrehajtási ügyében a Csurgói kir. jbiroság területén levő Balogh Imrénének a gyékényesi 1765. sztkvben A † 312 hrsz szőlő szántó és rét a kápolnai hegyben) a felvett ingatlanbóli B 1 rendsz 1/2 rész illetőségére az árverést 998 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy fentebb megjelölt ingatlanok az

1903 évi július hó 8-án d. e. 10 órákor

Zákány község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 00-át vagyis 99 k 80 ft készpénzben vagy az 1881. 60 tc 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. november 1-én 3333. I M rendelt 8 §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni vagy az 1881 70 tc. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Csurgó, 1903 április 7-én

A kir jbság mint tkvi hatóság

CSILLAG

kir. albiró.

2591 tkv. sz. 1903.

Árverési hirdményi kivonat.

A csurgói kir. jbiroság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Kuti Ferencz alsóki lakós végrehajthatónak Ráskó Katalin csurgói vbajtást szenvedő elleni 130 k. 95 fl. tokekövetelés

és jár iránti végrehajtási ügyében a csurgói kir. jbiroság területén levő, Ráskó Katalinnak a csurgói 214 sztkvben A † 255 hrsz. ház 197 sz. a. udvar és kerttel) alatt felvett ingatlanára 3091 k-ban a csurgói 215 sztkvben A † 256 hrsz (ház 198 sz. a. udvar s kerttel) a felvett ingatlanbóli B 13 rendsz 1/2 rész illetőségére 668 k-ban az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte éshogy a fentebb megjelölt ingatlanok

1903 június. hó 23 napján d. e. 10 órákor tkvi hatóság hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 00-át v. 309 korona 10 fillért és 66 kor. 80 ft készpénzben vagy az 1881 60 tc. 42 §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881 november 1-én 3333 I. M. rendelet 8 §-ába kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881 60 tcz 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Csurgó, 1903. május 15-én.

A kir. jbg. mint tkvi. hatóság.

CSILLAG kir. albiró.

1461. szám 1903.

Árverési hirdményi kivonat.

A csurgói kir. járásbíroság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Csurgói takarékpénztár r t végrehajthatónak Varga János végrehajtást szenvedő elleni 1000 kor. tokekövetelés s jár. iránti végrehajtási ügyében a csurgói kir. jbiroság területén levő Varga

Jánosnak a surdi 245 sztkvben A † 642 hrsz. (szőlő és pince a felsőhegyen) a felvett ingatlanbóli B 3 rendsz 1/4 rész illetőségére 1088 k.-ban A † a surdi 198 sztkvben A † 641. hrsz. (szőlő és pince a felső hegyen) a felvett ingatlanbóli B 5 és 12 rendsz 1/3 rész illetőségére 1446 korban a surdi 56. sztkvben A I 3—4 sorsz 352 hrsz és 414 hrsz. (előbbi szántóföld a hajdugödrin, utóbbi rét a magyaróvölgyben) a felvett telki birtokbóli B 2 és 7 rendsz 1/3 rész illetőségére 258 korban végül a surdi 55 sztkvben A I 3—4 sorsz 353 és 413 hrsz. (előbbi szántó a hajdugödrin, utóbbi rét a magyaróvölgyben) a felvett telki birtokbóli A 2 és 8 rendsz 1/3 rész illetőségére az árverést 258 korban ezennel megállapított kikiáltási árban és pedig valamennyi ingatlanra özv. Varga Ferencné szül. Ince Katalin javára bekebelezett özvegyi jog épségben tartásával elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az

1903 évi június hó 13-ik d. e. 10 órákor Surd község házánál megtartandó nyilvános árverésen megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 00-át vagyis 108 k 80 fillért, 144 k. 60 ft 25 k. 80 ft, és 25 k 80 ft. készpénzben avagy az 1881 60 tc 42 §-ába jelzett árfolyammal számitott és az 1881 november 1-én 3333 I.M. rendelet 8 §-a kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez a tenni: avagy az 1881 60 tsz 107 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Csurgó 1903 évi márc. 23-án

A kir. jbg. mint tkvi hatóság.

CSILLAG kir. albiro

Zálogintézet.

A nagykanizsai kereskedelmi
és iparbank részvénytársulat

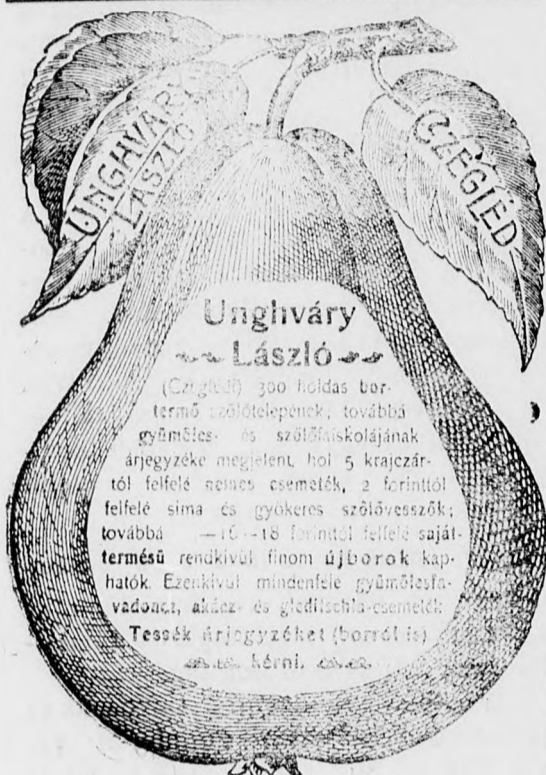
hatóságilag engedélyezett

zálogosztálya

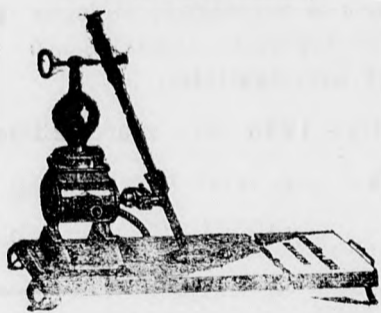
mindennemű új árura,
ékszerekre, arany- és ezüst tárgyakra
kölesönt ad.

Zálogtárgyak posta és vasut útján is elfogadtnak.

Egy tisztességes fiu, lehetőleg vidéki, lapunk könyvnyomdájában tanulól felvétetik

Borszivattyuk és borszűrők,

valamint az összes pincefelszerelési cikkek nevezetesen:

amerikai gumitömlők, rézcsapok borlefejtő edények, mustszelők, bormérők.

Palaokmosó, palaoktöltő, dugaszoló és kucakoló gépek.

Parafadugók, ónkupakok palaokok SCHOTTOLA ERNÓNÉL

Budapesten, VI Fonciér-palota.

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve

MAGYAR ALTALÁNOS KÖT-ANYAG GYÁR.

Budapest VI. Révay utca 16 sz.

Szállít gyári árban szülésznőknek a belügyminiszteri 95000/1902.

rendeletnek megfelelő bábatáskákat, ellenőrzőkönyveket és jegyzőkönyveket; valamint a szülészethez szükséges összes kötányagokat, és műszereket,

Árjegyzék ingyen!

HAZAI IPAR. LASZKA JÓZSEF

kárpitos és butorraktáros.

Alandóan raktárt tart mindenféle kész butorokból.

Elvállal a szakmájába vágó minitípusú kárpitos munkákat

jutányos áron ugyiszintén ezen ágban vágó minden javításokat is.

MAGYAR IPAR II

A hazafias n. é. közönség becses pártfogását kéri.

Raktár: Dlófa-utca 439 sz.

Kiadólaptulajdonos

V Á G Ó G Y U L A .

HIRDETESEK

felvétetnek e lap

KIADÓHIVATALBAN

Vágó Gyula

CSURGÓN.

Könyvnyomda, könyvkötészet, könyv- és papírkereskedés.

Ajánlja legújabb betűkkel és díszítésekkel felszerelt

●●●● könyvnyomdáját ●●●●

minden e szakmába vágó munkák izléses olcsó és pontos előállítására, — úgy, hogy e téren bárkivel kiállja a versenyt. Továbbá

➔➔➔ könyvkötészetét ➔➔➔

a legegyszerűbből a díszkötésig készülnek könyvbekötések A melyben egyik legnagyobb

kész nyomtatvány raktárában

minden községi, ügyvédi, végrehajtoi, tejszövetkezeti, és hitelszövetkezeti nyomtatványok nagy választékban kaphatók,

Vörösmarty-Album

Ingyen!

A Pesti Napló, amely eddigelé az Ember tragédiáját, Arany János balladát Zichy Mihály illusztrációival, Katona József Bánk bánját, a Himn Albumot, a Költők Albumát, tavaly a remek kivitelű Zichy Albumot, stb. adta olvasóinak a könyvpiacra általános feltűnést keltő kiállításban, az idén eddigi kiadványait felülmúló fényvel és pompával, a Vörösmarty Mihály-Albumot fogja olvasóinak karácsonyi ajándéku adni.

A Vörösmarty-Album, a Zichy-Albumnál is díszesebb kiállításban nagy kvart alakban fog megjelenni. Magában foglalja a költő életrajzát. Cso gog és Tündét, Vörösmartynek e kedves drámai költeményét, a Szózatot, a Vén cigányt, Szép Ilonkát és Vörösmartynek legkiválóbb költői alkotásait, kiváló művészek eredeti festményeivel és rajzaival. 20 Műmellékletben és számos szövegbe nyomott képpel és illusztrációval, a valóban remek kivitelű műlapoknak egy része gyönyörű színnyomású lesz, amilyen eddig alig jelent meg magyar díszműben. A Vörösmarty-Albumot megszerezhetik mindazok, akik a Pesti Naplóra, amely a legrégebb, legfüggetlenebb és egyike a legelterjedtebb politikai napilapoknak, egy évre előfizetnek.

Akik most lépnek az előfizetők sorába és akár havonta is, de állandóan, legalább egy évig előfizetők maradnak, szintén megkapják a Vörösmarty-Albumot. Minden félreértés elkerülése végett megjegyezzük, hogy akik a Zichy-Albumot az 1902. évre való előfizetés alapján tehát 1903 évi ajándéku kapták, azok a Vörösmarty-Albumot csak úgy kapják meg, ha újra egész évre előfizetnek.

A Pesti napló előfizetési ára: Évi 28 kor, félévre 14 kor, negyedévre 7 kor, egy óra 2 kor, 40 fillér. Szerkesztősége és kiadóhivatala: Budapest, VI., Andrassy-ut 27. szám alatt van.